

Republika Hrvatska
Općinski sud u Sisku
Sisak, Trg Ljudevita Posavskog 5

Poslovni broj: K-257/2025-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Sisku, po sutkinji Ivi Štefan Kuzmić kao sucu pojedincu, uz sudjelovanje Natalije Karaula kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv okrivljenog Branislava Rajkovića, zbog kaznenih djela iz članka 139. stavka 3. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19., 84/21., 114/22. i 114/23.; dalje: KZ/11) u povodu optužnice Općinskog državnog odvjetništva u Sisku broj KO-DO-223/2024 od 30. travnja 2024., nakon provedene javne rasprave zaključene 14. svibnja 2026. u prisutnosti savjetnice iz Općinskog državnog odvjetništva u Sisku Ane Rukavina, okrivljenog Branislava Rajkovića i žrtve Monike Špehar, 19. svibnja 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

I/ Okrivljeni Branislav Rajković, sin Franje i majke Dragice Rajković, djevojački Pavišić, rođen 25. ožujka 1971. u Novskoj, s prebivalištem u Novskoj, Ulica Vladimira Nazora 19, državljanin Republike Hrvatske, OIB 01859687570, policijski službenik, SSS, nezaposlen, bez primanja, vlasnik obiteljske kuće na adresi stanovanja, površine 80 m², bez pokretnina, živi u izvanbračnoj zajednici, otac dvoje djece, odlikovan Spomenicom Domovinskog rata, neosuđivan

k r i v j e

što je

16. veljače 2024. oko 10.45 sati, u Novskoj, u Ulici Tina Ujevića 1a, u službenim prostorijama Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Područnog ureda Novska, nakon verbalnog sukoba s djelatnicama Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Područnog ureda Novska Monikom Špehar i Martinom Jakopčić, imenovanima u cilju da ih ustraši rekao „Razumijem ljude koji dođu s automatskom puškom u Centar i naprave što naprave.“, a navedene riječi su kod Monike Špehar i Martine Jakopčić izazvale strah i ugroženost za vlastiti život i sigurnost,

dakle, drugima ozbiljno prijetio da će ih usmrтити, a kazneno djelo je počinjeno prema službenim osobama,

čime je počinio dva kaznena djela protiv osobne slobode – prijetnjom, opisana po članku 139. stavku 2. i 3. KZ/11, a kažnjiva po članku 139. stavku 3. KZ/11, u vezi s člankom 51. KZ/11.

II/ Na temelju članka 139. stavka 3. KZ/11 okrivljenom Branislavu Rajkoviću se za djelo počinjeno na štetu Monike Špehar

u t v r đ u j e

KAZNA ZATVORA U TRAJANJU OD 6 (ŠEST) MJESECI.

III/ Na temelju članka 139. stavka 3. KZ/11 okrivljenom Branislavu Rajkoviću se za djelo počinjeno na štetu Martine Jakopčić

u t v r đ u j e

KAZNA ZATVORA U TRAJANJU OD 6 (ŠEST) MJESECI.

IV/ Na temelju članka 51. KZ/11 okrivljeni Branislav Rajković se

o s u đ u j e

NA JEDINSTVENU KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 10 (DESET) MJESECI.

V/ Na temelju članka 56. KZ/11 okrivljenom Branislavu Rajkoviću se

i z r i č e

UVJETNA OSUDA

tako da se kazna zatvora na koju je osuđen neće izvršiti ukoliko u roku od 1 (jedne) godine ne počinii novo kazneno djelo.

VI/ Na temelju članka 54. KZ/11 okrivljeniku se u kaznu zatvora na koju je osuđen u slučaju opoziva uvjetne osude uračunava vrijeme uhićenja od 16. veljače 2024. do 17. veljače 2024.

VII/ Na temelju članka 148. stavka 6. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" br. 152/08., 76/09., 80/11., 91/12., 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 80/22. i 36/24.; dalje: ZKP), okrivljenik se u cijelosti oslobađa plaćanja troškova kaznenog postupka.

Obrazloženje

1. Općinsko državno odvjetništvo u Sisku podiglo je 3. svibnja 2024. optužnicu broj KO-DO-29/2025 od 30. travnja 2024., protiv okrivljenog Branislava Rajkovića, zbog dva kaznena djela protiv osobne slobode – prijetnjom – opisana u članku 139. stavku 2. i 3. KZ/11, a kažnjiva po članku 139. stavku 3. KZ/11.

2. Pozvan da se očituje na navode iz optužbe okrivljenik je izjavio da se ne smatra krivim za kazneno djelo koja mu se stavljaju na teret optužnicom te je sukladno članku 417.a stavku 5. ZKP ispitan na završetku dokaznog postupka.

3. U dokaznom postupku ispitan je okrivljenik, saslušane su žrtve Martina Jakopčić i Monika Špehar te je pročitana obavijest Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Područni ured Novska od 16. veljače 2024. i službena zabilješka te zapisnik o pretrazi stana i drugih prostora od 16. veljače 2024. Na kraju dokaznog postupka pročitani su izvaci iz kaznene evidencije za okrivljenika.

4. Tijekom iznošenja obrane okrivljenik je iskazao da je sve ovo osveta dvije djelatnice koje su oštećene u ovom postupku i koje su ga lažno prijavile jer je podnio kaznenu prijavu protiv njih, odnosno protiv Hrvatskog zavoda za socijalni rad, s obzirom da ih je obavijestio o nezakonitom postupanju bivše supruge, a po tome se ništa nije poduzelo te smatra da se time pogoduje bivšoj supruzi i oštećuje državni proračun. U razgovoru je samo rekao da razumije ljude koji dođu u Centar i naprave što naprave, ali pri tome nije spominjao nikakvo oružje. To je njegovo mišljenje na koje ima pravo, a nije želio objasniti što je mislio takvom izjavom. Žrtve su bile te koje su na tu njegovu izjavu rekle da treba uzeti oružje i pucati, ali on to nije izjavio. Nikada prije ovog događaja nije imao kontakt niti s jednom od žrtava, a pretpostavlja da su one sve ovo prijavile jer su mislile da će se on uplašiti i neće ustrajati na svojim daljnjim prijavama. Međutim, ovo ga nije ustrašilo te je o svemu vezano za bivšu suprugu, ali i za postupanje Zavoda, obavijestio više državnih institucija, a podnio je i prijavu policiji, ali nije dobio povratnu informaciju u kojem statusu je njegova prijava. Nadalje je naveo da je njegova jedina greška što tog dana nije došao s odvjetnikom u Zavod. Par mjeseci prije ovog događaja nakon saznanja o nezakonitim postupanju bivše supruge pristupio je u Zavod te ga je primila osoba pod imenom Ljiljanka Žunić koja je uvidom u računalno utvrdila da bivša supruga doista prima socijalnu pomoć, ali tada nije željela sačiniti zapisnik i dati mu ga iako je to od nje tražio. Na posebno pitanje zastupnice optužbe odgovorio je da je kaznenu prijavu protiv Zavoda podnio 24. veljače 2026. nakon rasprave koja je održana u ovom predmetu.

5. Na suglasan prijedlog stranaka nisu reproducirane snimke prvog ispitivanja okrivljenika.

6. Saslušana kao svjedok žrtva Martina Jakopčić je iskazala da je zaposlena kao socijalna radnica u Hrvatskom zavodu za socijalni rad, Područni ured Novska, a kritične zgode po pozivu je pristupio okrivljenik za kojeg je istaknula da ga poznaje samo iz postupanja. Naime, njegova tada ml. kći Nina je smještena u obiteljski dom i okrivljenik je lišen roditeljske skrbi, ali okrivljenik je obveznik sudjelovanja u plaćanju troškova njenog smještaja pa je pozvan kako bi se postigao dogovor s njim oko iznosa plaćanja. Okrivljenik je bio suglasan s time da plaća, tj. sudjeluje u troškovima smještaja svoje kćeri, te se u razgovoru dotaknuo i svoje bivše partnerice i navodio je da ona prima zajamčenu minimalnu naknadu, a istovremeno je zaposlena u Njemačkoj. Tražio je od nje i kolegice Monike jer su tada bile zajedno, da to sve provjere i izvijeste ga o utvrđenom, a na što su mu kolegica i ona rekle da će obaviti provjere, ali da ga ne mogu i neće izvještavati o utvrđenom. Okrivljenik se potom naljutio, a razgovor je prije toga bio bez tenzija, te je izjavio da razumije ljude koji dođu s automatskom puškom u Centar i naprave što naprave. Kolegica i ona su ga pitale je li to prijetnja, a on je samo ponovio još jednom iste riječi. Njegova izjava je konstatirana na zapisnik, ali prijetnje riječi koje je uputio kolegici i njoj, nisu stavljene u tu izjavu, već su sačinile kolegica i ona bilješku i ta bilješka je uz dopis proslijeđena nadležnoj policijskoj postaji. Okrivljenika je i prije ovog događaja znala susretati s obzirom da je njegova kći smještena u obitelji dom, a nikada prije nije bilo problema. Problema

također nije bio ni nakon ovog događaja. Na posebno pitanje zastupnice optužbe odgovorila je da su kolegica i ona ovakvo postupanje okrivljenika shvatile kao prijetnju i uplašile su se jer je okrivljenik ne samo izgovorio te riječi, već i ustao i obraćao im se povišenim tonom kada ih je izgovarao.

7. Okrivljenik je prigovara iskazu svjedokinje navodeći da je sve laž, te je naveo da je kritične zgode samo rekao da razumije ljude koji dođu u Centar i naprave što naprave, ali pri tome nije spominjao automatsku pušku.

8. Saslušana kao svjedok žrtva Monika Špehar je iskazala da je bila zaposlenica Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Područnog ureda Novska, a nije zaposlenica te ustanove od travnja 2024. Nadalje je iskazala da okrivljenika zna samo iz kritičnog događaja te je on kritičnog dana pristupio u Zavod radi obavljanja određenih poslova vezanih za usluge smještaja u ustanovu. Taj posao su tada obavljale kolegica Martina i ona i tijekom uzimanja izjave od okrivljenika on je iznosio određene informacije vezane za bivšu suprugu. Objasnile su mu da će svi ti njegovi navodi biti navedeni u izjavu koja se sačinjava, ali da on ne može dobiti povratu informaciju što je postupljeno u pogledu informacija koje je dao za bivšu suprugu jer on nije stranka u tom postupku. Okrivljenik se zatim uznemirio i rekao je da razumije ljude koji dođu sa automatskom puškom u Centar i naprave što naprave. Od ove izjave se uznemirila i uplašila te su kolegica i ona dovršile postupanje prema okrivljeniku i sačinile su bilješku te je okrivljenik ubrzo napustio prostorije Zavoda. O ovom događaju kolegica i ona su obavijestile nadređenog, te je potom obaviještena i policija. Nadalje je navela da okrivljenika ni prije, a ni poslije ovog događaja nisam vidjela te da je uredno izvršavao i poštivao mjere opreza dok su one bile na snazi.

9. Uvidom u obavijest Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Područni ured Novska od 16. veljače 2024. utvrđeno je da je nadležna policijska postaja obaviještena o događaju od 16. veljače 2024. u kojem je okrivljenik djelatnicama Područnog ureda Sisak tijekom postupanja rekao da razumije ljude koji dođu automatskom puškom u centar i naprave što naprave te je kao prilog dostavljena i službena zabilješka koju su sačinile žrtve Monika Špehar i Martina Jakopčić u kojoj su navele da im je okrivljenik tijekom postupanja rekao da rekao da razumije ljude koji dođu automatskom puškom u centar i naprave što naprave te je na upit je li to prijetnja iste riječi i ponovio.

10. Čitanjem zapisnik o pretrazi stana i drugih prostora od 16. veljače 2024. utvrđeno je da je pretražena obiteljska kuća okrivljenika s popratnim objektima da te pri tome nije pronađeno oružje.

11. Čitanjem izvotka iz kaznene evidencije utvrđeno je da okrivljenik nije kazneno osuđivan.

12. Nije sporno da je okrivljenik kritične zgode pristupio u Hrvatski zavod za socijalni rad, Područnu ured Novska te da su žrtve bile zaposlenice te ustanove kritične zgode te time bile službene osobe sukladno članku 87. stavku 3. KZ/11. Nije sporno ni da su žrtve s okrivljenikom obavljale razgovor. Ove nesporne činjenice proizlaze iz obrane okrivljenika i iskaza žrtvi s obzirom da su u odnosu na njih njihovi iskazi istovjetni.

13. Sporno je da li je okrivljenik žrtvama kritične zgode uputio prijetee riječi, odnosno da li joj je rekao da razumije ljude koji dođu sa automatskom puškom u Centar i naprave što naprave. Ovo stoga jer okrivljenik izričito poriče da spominjao u razgovoru automatsku pušku i navodi da je samo rekao da razumije ljude koji dođu u centar i naprave što naprave.

14. Nakon ovako provedenog postupka, analizom i ocjenom provedenih dokaza, svakog zasebno tako i u njihovoj ukupnosti, te analizirajući obranu okrivljenika

i dovodeći ju u vezu s provedenim dokazima, sud nalazi da je nedvojbeno utvrđeno da je okrivljenik počinio kaznena djela koja mu se stavljaju na teret optužnicom.

15. Ovo stoga jer su žrtve detaljno te u bitnome istovjetno iskazivali o tome kako je okrivljenik postupio kritične zgode te su tako obje iskazale da je okrivljenik kritične zgode tijekom njihovog službenog postupanja rekao da razumije ljude koji dođu s automatskom puškom u Centar i naprave što naprave, a iskazale su i da su se zbog takvih riječi okrivljenika uplašile i uznemirile, a da je dosita tako i bilo proizlazi i iz činjenice da su odmah sačinile bilješku o tome na koji je način postupio okrivljenik te su u njoj navele da im je okrivljenik izgovorio upravo inkriminirane riječi, a koje ponašanje okrivljenika je potom odmah i prijavljeno nadležnoj policijskoj postaji.

16. Analizirajući iskaze žrtvi sud nalazi da su one iskazivale detaljno, uvjerljivo, logično, životno, neproturječno i dosljedno pa je zbog toga u cijelosti prihvatio njihove iskaze. Pri tome je uzeta u obzir i činjenica da žrtve nemaju razloga lažno teretiti okrivljenika s obzirom da ga poznaju samo iz postupanja, a navod okrivljenika da je ovaj postupak osveta žrtvi jer ih je kazneno prijavio zbog postupanja koji se tiču njegove bivše supruge sud nije prihvatio s obzirom da je okrivljenik naveo da je kaznenu prijavio podnio tek nakon prve održane rasprave u ovom postupku. Sud nije prihvatio obranu okrivljenika ni u dijelu u kojem navodi da kritične zgode nije spominjao oružje niti automatsku pušku već je navodio da je samo rekao da razumije ljude koji dođu u centar i naprave što naprave. Ovo stoga jer su žrtve suglasno navele da im je okrivljenik izrekao upravo inkriminirane riječi, odnosno navele su da im je rekao da razumije ljude koji dođu s automatskom puškom u Centar i naprave što naprave, a osim toga to su navele i bilješki koju su sačinile i obje potpisale neposredno nakon kritičnog događaja. Zbog navedenog sud obranu okrivljenika nalazi danom isključivo s ciljem izbjegavanja kaznene odgovornosti.

17. Dakle, temeljem ovako provedenog dokaznog postupka nedvojbeno je utvrđeno da okrivljenik postupio na način kako ga se tereti optužnicom jer je kritične zgode u službenim prostorijama Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Područnog ureda Novska, nakon verbalnog sukoba s djelatnicama Hrvatskog zavoda za socijalni rad, Područnog ureda Novska Monikom Špehar i Martinom Jakopčić, imenovanima u cilju da ih ustraši rekao „Razumijem ljude koji dođu s automatskom puškom u Centar i naprave što naprave.“, a navedene riječi su kod Monike Špehar i Martine Jakopčić izazvale strah i ugroženost za vlastiti život i sigurnost te je takvim postupanjem ostvario sva obilježja dva kaznena djela prijetnje prema službenim osobama.

18. U odnosu na subjektivne elemente kaznenih djela sud je utvrdio da je okrivljenik u vrijeme počinjenja inkriminiranih djela bio ubrojav jer njegova ubrojivost nije ni osporavana niti dovedena u pitanje tijekom postupka. Također, prema stajalištu suda, okrivljenik je djela počinio s izravnom namjerom jer je bio svjestan obilježja kaznenih djela, a izgovaranjem inkriminiranih prijetnji žrtvama koje bi kod svake osobe izazvale uznemirenost i osjećaj straha za vlastiti život htio je upravo počinjenje tih kaznenih djela. Okrivljenik je morao biti svjestan protupravnosti svog postupanja jer nema niti jedne okolnosti koja bi u životnom ili kaznenopravnom smislu upućivala na zaključak da okrivljenik nije znao da je njegovo postupanje protupravno. Zbog toga sud nalazi da je okrivljenik htio ostvarenje upravo tih kaznenih djela i postupao s ciljem da kod žrtvi, kao službenih osoba, izazove strah i bojazan za njihov život i njihovu sigurnost pa je proglašen krivim za inkriminirana kaznena djela.

19. Odlučujući o vrsti i mjeri kaznenopravne sankcije sud je uzeo u obzir sve okolnosti koje utječu da kazna bude lakša ili teža za okrivljenika, a osobito jačinu ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, pobude iz kojih je djelo počinjeno, stupanj povrede počiniteljevih dužnosti, način počinjenja i skrivene učinke kaznenog djela,

prijašnji počiniteljev život, njegove osobne i imovinske prilike, te njegovo ponašanje nakon počinjenog kaznenog djela, odnos prema žrtvi i trud da naknadi štetu. Tako je kao olakotnu okolnost cijenio činjenicu da je okrivljenik do sada nije kazneno osuđivan, a posebno izraženih otegotnih okolnosti nije bilo. Cijeneći tako utvrđene okolnosti, te težinu i značaj počinjenih kaznenih djela okrivljeniku su utvrđene kazne zatvora od po šest mjeseci za svako djelo te je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od deset mjeseci. Međutim, uvažavajući činjenicu da okrivljenik nije kazneno osuđivan, zaključak je suda da okrivljenik i bez izvršenja kazne neće ubuduće činiti kaznena djela, pa je na temelju članka 56. KZ/11 izrečena uvjetna osuda tako da se kazna zatvora na koju je osuđen neće izvršiti ukoliko u roku od jedne godine ne počini novo kazneno djelo. Sud je stajališta da će se upravo takvom sankcijom postići svrha kažnjavanja, odnosno utjecati na okrivljenika, ali i na sve druge da ubuduće ne čine kaznena djela.

20. Na temelju članka 148. stavka 6. ZKP okrivljenik je oslobođen plaćanja troškova kaznenog postupka s obzirom na njegovo loše imovinsko stanje (nezaposlen, bez primanja) pa bi plaćanjem troškova bilo dovedeno u pitanje njegovo uzdržavanje.

U Sisku 19. svibnja 2026.

Sutkinja
Iva Štefan Kuzmić

Uputa o pravu na žalbu

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od primitka presude. Žalba se podnosi ovom sudu, u tri primjerka, a o istoj odlučuje županijski sud.

Dostavna naredba:

1. ODO Sisak na broj KO-DO-223/2024
2. Okrivljeni Branislav Rajković
3. Žrtva Monika Špehar
4. Žrtva Matina Jakopčić

Broj zapisa: **9-30889-6f69a**

Kontrolni broj: **02965-485a0-e0937**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sisku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.